Projektant:

S Y N T A X

Biuro Planowania Przestrzennego Małgorzata Łapeta
44-100 Gliwice, ul. Raciborska 1a/6
tel. 601 40 57 27
e-mail syntax.biuro@gmail.com

Zamawiający :
Burmistrz Miasta Przeworska
Jagiellońska 10
37-200 Przeworsk

Przedsięwzięcie:

ZMIANA NR 1/2018 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKOW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA PRZEWORSKA

Temat opracowania:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracował:

mgr inż. arch. Małgorzata Łapeta

Gliwice, lipiec 2020 r.

SPIS TREŚCI

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym. 4

2. Przedmiot prognozy. 7

2.1 Podstawa prawna opracowania. 8
2.2 Materiały i metody wykorzystane do wykonywania opracowania. 8

3. Dotychczasowe sposoby zagospodarowania, urządzania oraz użytkowania terenu. 8

3.1 Opis dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i jego obecnego przeznaczenia. 8

4. Stan i zasoby środowiska. 9

4.1 Rzeźba terenu. 9
4.2 Warunki geologiczne i geotechniczne. 10
4.3 Gleby. 11
4.4 Kopaliny. 11
4.5 Krajobraz. 11
4.6 Warunki klimatyczne i topoklimatyczne. 12
4.7 Aktualny stan jakości powietrza. 13
4.8 Hałas. 14
4.9 Wody powierzchniowe. 15
4.10 Wody podziemne. 17
4.11 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna. 19
4.12 Struktura przyrodnicza obszaru w tym różnorodność biologiczna, rośliny i zwierzęta. 19
4.13 Powiązania przyrodnicze obszaru z jego szerszym otoczeniem. 20

5. Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska. 20

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji dokumentu. 20

7. Dotychczasowe zmiany w środowisku. 21

8. Międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe cele ochrony środowiska. 22

9. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi. 24

10. Potencjalne zagrożenia środowiska związane z realizacją zmiany studium. 24

10.1 Zagrożenia dla gleb i powierzchni ziemi. 25
10.2 Zagrożenia dla wód podziemnych i powierzchniowych. 25
10.3 Zagrożenia dla powietrza. 26
10.4 Zagrożenia dla roślin i zwierząt. 26
10.5 Zagrożenia dla krajobrazu. 27
10.6 Zagrożenia dla klimatu. 27
10.7 Hałas. 27

11. Ocena zagrożeń dla środowiska, które mogą powstawać na terenie objętym projektem zmiany studium oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jej ustaleń. 27

12. Zanieczyszczenie powietrza. 30
13. Parkingi i drogi. 30
13.1.1 Działalność usługowa i produkcyjna. 31
13.1.2 Wnioski. 32

13.2 Wprowadzanie ścieków do wód i ziemi, wytwarzanie odpadów, zanieczyszczenie gleby lub ziemi. **32**
13.3 Zagrożenie powodziowe. **34**
13.4 Ochrona powierzchni ziemi. **35**
13.5 Hałas i wibracje. **35**
13.6 Emitowanie pól elektromagnetycznych. **36**
13.7 Ryzyko wystąpienia poważnej awarii. **38**
13.8 Przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu, zmiany w krajobrazie, przekształcenia środowiska kulturowego i klimatu. **38**
13.9 Ocena wpływu ustaleń zmiany studium na świat roślin i zwierząt oraz na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych. **40**
13.10 Ocena potencjalnych skutków transgranicznych. **40**

14. Ocena skutków realizacji ustaleń zmiany studium dla istniejących form ochrony przyrody oraz innych obszarów chronionych, w tym oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru. **41**

15. Ocena określonych w projekcie zmiany studium warunków zagospodarowania terenów, wynikających z potrzeb ochrony środowiska. **41**

16. Ocena kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego i innych ustaleń zawartych w projekcie zmiany studium. **42**
16.1 Zgodność projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym. **42**
16.2 Proporcje pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania. **42**

17. Uwzględnienie wniosków wynikających z dokumentów powiązanych z projektem zmiany studium. **43**

18. Przewidywane metody analizy realizacji ustaleń zmiany studium. **44**

19. Propozycje działań minimalizujących i zapobiegających w odniesieniu do przedstawionych w prognozie potencjalnych zagrożeń środowiska związanych z realizacją ustaleń zmiany studium. **45**

20. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie zmiany studium. **46**

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest częścią procedury mającej na celu uchwalenie zmiany studium. Potrzeba opracowania prognozy wynika z art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 53 wyżej wymienionej ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Przedmiotem prognozy jest oddziaływanie na środowisko projektu zmiany Nr 1/2018 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Przeworska, w granicach określonych na rysunku studium.

Granicą opracowania zmiany nr 1/2018 studium zostały objęte dwa obszary.

Obszar nr I znajduje się w północnej części miasta Przeworska. Jest położony pomiędzy ulicami Gorliczyńską od północy, a korytem potoku Mirocińskiego. W granicach obszaru objętego opracowaniem znajdują się tereny zabudowy techniczno-produkcyjnej, teren kolei oraz tereny rolnicze. Część tego obszaru posiada obowiązujący plan miejscowy.

Obszar nr II znajduje się w północno-zachodniej części miasta Przeworska. Jest położony na północny zachód od ul. Gorliczyńskiej i na południe od ul. Mostowej. Od północnego zachodu teren ogranicza dolina Mleczki, a od południowego zachodu tory kolejowe PKP. Obszar objęty opracowaniem posiada obowiązujący plan miejscowy.

Opracowanie zmiany studium jest niezbędne do realizacji swobody korzystania z własności w zakresie wynikającym z art. 21 i 64 Konstytucji RP i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Opracowanie zmiany studium ma na celu umożliwienie przeznaczenia terenu głównie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, wielorodzinną, usługową, produkcyjną a także zasad jego obsługi w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej.

Celem prognozy jest określenie możliwych do wystąpienia w środowisku przyrodniczym skutków, wynikających z realizacji ustaleń zmiany studium. W prognozie opisano uwarunkowania przyrodnicze obszarów objętych opracowaniem, jak również przeprowadzono analizę istniejącego stanu śro-

dowiska przyrodniczego pod kątem czystości powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych i podziemnych, gleb. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium zawiera m.in.:

- analizę stanu i zasobów środowiska:
  - na badanym terenie i w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie ma:
    - ujęć wód podziemnych i powierzchniowych oraz stref ochronnych wokół nich.
    - obiektów, które w znaczący negatywny sposób wpływałyby na stan środowiska,
    - ograniczeń wynikających z położenia w obrębie obszarów chronionych w myśl ustawy o ochronie przyrody;
    - obszarów Natura 2000;
    - obiektów, gatunków, siedlisk roślin, miejsc lęgowych ptaków i miejsc rozrodu zwierząt chronionych w myśl w/w ustawy;
  - część obszaru nr II znajduje się w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, obszar nr I leży poza zasięgiem wód powodziowych jakichkolwiek cieków;
  - obszar nr I leży w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425 Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów, obszar nr II poza jego granicami,
  - w obszarze objętym planem nie występują obiekty zabytkowe,
  - w obszarze nr II występuje udokumentowane złoże gazu ziemnego, a także teren i obszar górniczy.

W prognozie zawarto ocenę istniejącego stanu środowiska w obszarze objętym opracowaniem – środowisko przyrodnicze omawianego obszaru zostało poddane antropopresji o średnim stopniu nasilenia.

Kolejno przeprowadzono symulację wariantu „0", który w tym przypadku oznacza sytuację, kiedy zmiana studium nie zostałaby uchwalona i proponowane w niej rozwiązania nie zostaną zrealizowane. W przypadku braku realizacji dokumentu w obszarze objętym opracowaniem będzie mogła powstawać zabudowa na podstawie ustaleń obowiązującego planu miejscowego, a w obszarze nr I także na podstawie indywidualnych decyzji o warunkach zabudowy.

Następnie dokonano analizy wpływu projektowanych rozwiązań na środowisko przyrodnicze oraz zidentyfikowano najważniejsze zmiany, jakie wynikają z nowego dokumentu. W prognozie przeanalizowano określone w projekcie rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne, w zakresie wymaganym ustawą, między innymi pod kątem zachowania zasad zrównoważonego rozwoju i zgodności z uwa-

runkowaniami ekofizjograficznymi.

W toku ww. analiz stwierdzono, że ustalenia projektu zmiany studium w niewielkim stopniu wpłyną na zmianę warunków obecnie istniejących. Projektowane zagospodarowanie terenu nie spowoduje znaczącego pogorszenia warunków naturalnych. Ustalenia zmiany studium nie zawierają rozwiązań, które mogą zdecydowanie negatywnie wpływać na środowisko przyrodnicze.

Wprowadzone do projektu zmiany studium zasady kształtowania zabudowy, zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego, spowodują, że będzie to kontynuacja i uzupełnienie istniejącego zainwestowania tego obszaru.

W celu zapewnienia właściwych warunków ochrony środowiska i ograniczenia lub wyeliminowania negatywnych skutków realizacji określonych w zmianie studium zasad zagospodarowania wprowadzono do treści jej ustaleń odpowiednie zapisy. Wyniki przeprowadzonych analiz i ocen przedstawiono w formie opisowej i graficznej.

Przestrzeganie wszystkich ustaleń zmiany studium zapewni ochronę tego obszaru i zabezpieczy w pełni walory środowiskowe, przyrodnicze i kulturowe.

Ustalenia zmiany studium zapewniają wystarczającą ochronę środowiska przyrodniczego i zdrowia ludzi. Realizacja ustaleń zmiany studium nie spowoduje żadnych skutków negatywnych poza obszarem opracowania oraz poza terenem gminy. Wszystkie istotne propozycje zapisów chroniących środowisko zostały wprowadzone do projektu zmiany studium. Ustalenia zmiany studium nie wiążą się ze zniszczeniem obiektów cennych z punktu widzenia ochrony przyrody i wartości kulturowych, a także nie spowodują zablokowania lub utrudnień w funkcjonowaniu istotnych korytarzy ekologicznych. Realizacja ustaleń projektu zmiany studium nie wpłynie negatywnie na wartość krajobrazową omawianego terenu oraz nie będzie mieć istotnego wpływu na klimat i środowisko kulturowe.

Nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla środowiska wodno-gruntowego w wyniku realizacji ustaleń zmiany studium. Projekt zmiany studium nie wprowadza także żadnych zmian w stosunku do aktualnego sposobu użytkowania tych terenów, które mogłyby wpłynąć na znaczący wzrost emisji hałasu lub które mogłyby stanowić istotne źródło promieniowania zagrażającego zdrowiu ludzi.

Realizacja ustaleń zmiany studium nie będzie negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszarów Natura 2000.

Zapisy projektu zmiany studium uwzględniają niezbędne powiązania z planami i programami nadrzędnymi i równorzędnymi, nie mają też wpływu na cele ochrony i spójność sieci obszarów Natura 2000. W prognozie wskazano ustalenia zmiany studium uwzględniające cele ochrony środowiska określone w dokumentach ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajo-

wym, w tym w szczególności na cele środowiskowe zawarte w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, takie jak dążenie do objęcia systemem odprowadzania i oczyszczania ścieków całości obszaru zurbanizowanego gminy.

Przestrzeganie ustaleń zmiany studium, rozwiązań zaproponowanych w prognozie, indywidualnych rozwiązań projektowych dla planowanej inwestycji, a przede wszystkim zasad ochrony środowiska to warunki konieczne by wyeliminować lub ograniczyć lokalne ujemne zmiany w środowisku naturalnym. Na podstawie analizy ustaleń zawartych w projekcie zmiany studium nie stwierdzono możliwości wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko, których źródło wypływałoby bezpośrednio z jego ustaleń.

2. Przedmiot prognozy.

Przedmiotem prognozy jest określenie skutków oddziaływania na środowisko projektu zmiany Nr 1/2018 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Przeworska, w granicach określonych na rysunku zmiany studium.

Granicą opracowania zmiany nr 1/2018 studium zostały objęte dwa obszary.

Obszar nr I znajduje się w północnej części miasta Przeworska. Jest położony pomiędzy ulicami Gorliczyńską od północy, a korytem potoku Mirocińskiego.

Obszar nr II znajduje się w północno-zachodniej części miasta Przeworska. Jest położony na północny zachód od ul. Gorliczyńskiej i na południe od ul. Mostowej. Od północnego zachodu teren ogranicza dolina Mleczki, a od południowego zachodu tory kolejowe PKP.

Materiałem wyjściowym do sporządzenia prognozy jest projekt zmiany studium, który zawiera część tekstową i graficzną.

Obszar objęty opracowaniem posiada aktualne opracowania ekofizjograficzne podstawowe dla potrzeb:

- Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obszaru położonego w rejonie ul. Gorliczyńskiej i ul. Mostowej w Przeworsku, wykonane przez Usługowy Zakład Fizjografii i Geologii Inżynierskiej mgr Emil Nowak, ul. Rumiankowa 7, Rzeszów,
- Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obszaru położonego w rejonie ul. Gorliczyńskiej w Przeworsku, wykonane przez Usługowy Zakład Fizjografii i Geologii Inżynierskiej mgr Emil Nowak, ul. Rumiankowa 7, Rzeszów.

2.1 Podstawa prawna opracowania.

Opracowanie wykonano na podstawie art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 283 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 53 wyżej wymienionej ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Przeworsku.

2.2 Materiały i metody wykorzystane do wykonywania opracowania.

Opracowanie wykonano w oparciu o analizę materiałów kartograficznych w różnych skalach oraz dostępnych artykułów naukowych, prac monograficznych i studialnych oraz materiałów planistycznych. Przeprowadzono rozpoznanie terenowe obszaru opracowania z oceną stanu środowiska. Podczas badań terenowych zwrócono szczególną uwagę na zmiany zachodzące w środowisku pod wpływem działalności człowieka. Sprawdzono zgodność zmiany studium z nadrzędnymi i równoległymi planami i programami z zakresu ochrony środowiska.

Ustalenia projektu zmiany studium zawarto w części tekstowej i na załącznikach graficznych.

3. Dotychczasowe sposoby zagospodarowania, urządzania oraz użytkowania terenu.

3.1 Opis dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i jego obecnego przeznaczenia.

Przeworsk - miasto powiatowe w województwie podkarpackim, położone w południowo-wschodniej Polsce, 35 km na wschód od Rzeszowa, 60 km od granicy wschodniej i 120 km od granicy południowej. Miasto zajmuje powierzchnię 22,0 km². Położone jest w dorzeczu rzeki Mleczki, prawobrzeżnego dopływu Wisłoka. Najstarsza jego część ulokowana jest na lessowym wzgórzu wznoszącym się 206 m. n. p. m, opadającym stromo od południa w kierunku Mleczki.

Obszar nr I znajduje się w północnej części miasta Przeworska. Jest położony pomiędzy ulicami Gorliczyńską od północy, a korytem potoku Mirocińskiego. W granicach obszaru objętego opracowaniem znajdują się tereny zabudowy techniczno-produkcyjnej, teren kolei oraz tereny rolnicze.

Obszar ten w części na pow. ok. 2,30 ha objęty jest ustaleniami Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu usługowego „Gorliczyńska II" w Przeworsku, uchwalonego przez Radę Miasta Przeworska uchwałą z dnia 27.05.1999 r. Nr IX/53/99. W mpzp teren o symbolu UH-UR-PS przeznaczony został pod usługi ofertowe, otwarte na potencjalnych inwestorów. W planie dopuszczone zostały usługi z zakresu handlu, drobnej wytwórczości oraz funkcja magazynowo-składowa.

Obszar nr II znajduje się w północno-zachodniej części miasta Przeworska. Jest położony na północny zachód od ul. Gorliczyńskiej i na południe od ul. Mostowej. Od północnego zachodu teren ogranicza dolina Mleczki, a od południowego zachodu tory kolejowe PKP. Obszar objęty opracowaniem posiada obowiązujący plan miejscowy - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu przy ul. Mostowej w Przeworsku uchwalony przez Radę Miasta Przeworska uchwałą z dnia 13.11.1997r. Nr 243/XXXVII/97 (opublikowany w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego Nr 1 poz. 8 z dnia 06.02.1998r.), zmieniony w części przez Radę Miasta Przeworska uchwałą z dnia 22.04.2010r. Nr XLVII/336/10 (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego z dnia 7.06.2010r. Nr 46 poz. 1017). Tereny w planie miejscowym zostały przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczoną lokalizacją zabudowy usługowej z zakresu handlu, gastronomii i rzemiosła, pod istniejące ogrody przydomowe, nieuciążliwą zabudowę usługową, handlową, produkcyjną i magazynową oraz istniejącą przepompownię ścieków.

4. Stan i zasoby środowiska.

4.1 Rzeźba terenu.

Obszar nr I pod względem morfologicznym wg. J. Kondrackiego leży w obrębie mezoregionu Pradoliny Podkarpackiej wchodzących w skład makroregionu fizyczno – geograficznego Kotliny Sandomierskiej.

Powierzchnia Pradoliny Podkarpackiej w tym rejonie wznosi się on 180– 183m n.p.m. Stanowi on płaską lekko nachyloną (0 - 2%) w kierunku południowym i zachodnim powierzchnię.

Wysokości względne w jej obrębie nie przekraczają 3,0 m. Poziom Pradoliny Podkarpackiej rozcina dolina potoku Mirocińskiego stanowiącego południową granicę opracowanego terenu. Jest to wyraźnie wcięta forma, w której dnie sztucznie przegłębiono koryto tego cieku do głębokości 3 – 4 m. W części badanej doliny utworzyły się zagłębienia bezodpływowe o niewielkiej głębokości.

Obszar nr II pod względem morfologicznym wg. J. Kondrackiego leży w obrębie mezoregionu Pradoliny Podkarpackiej wchodzącego w skład makroregionu fizyczno – geograficznego Kotliny Sandomierskiej. Omawiany teren leży w obrębie stożka napływowego zbudowanego z osadów rzecznych Mleczki. Wznosi się on od 181m do 184m n.p.m.

Analizowany teren stanowi płaską, lekko nachyloną w kierunku północno - zachodnim powierzchnię o nachyleniu 0-1%. Wysokości względne w jego obrębie nie przekraczają 3,0m.

Rzeźba terenu w obrębie obu obszarów objętych badaniami nie stwarza ograniczeń w sposobie jego zagospodarowania.

4.2 **Warunki geologiczne i geotechniczne.**

Obszary objęte opracowaniem leżą w obrębie Zapadliska Przedkarpackiego, tektonicznej niecki rozciągającej się między Górami Świętokrzyskimi i Roztoczem od północy a Karpatami od południa, wypełnionej niezaburzonymi osadami morza mioceńskiego o znacznej miąższości, które w granicach obszaru nr I występują na głębokości ok. 18,5 m, a obszaru nr II - około 15,0m. Osady mioceńskie wykształcone są jako iły pylaste lub iłołupki. Przykrywają je czwartorzędowe osady rzeczne wykształcone w spągu jako żwiry, piaski i pyły piaszczyste.

W obszarze nr I przykrywają je czwartorzędowe osady rzeczne wykształcone w spągu jako żwiry, piaski, o różnym uziarnieniu. Nad nimi lokalnie leży warstwa mad w postaci pyłów piaszczystych, pyłów i glin pylastych, w stropie z humusem, o miąższości od 1,2 do ponad 4,0m. Są to grunty wilgotne lub małowilgotne o konsystencji twardoplastycznej, poniżej poziomu wód podziemnych mokre i plastyczne.

W obszarze nr II przykrywa je warstwa mad w postaci pyłów piaszczystych, piasków gliniastych lokalnie przewarstwionych glinami pylastymi o miąższości 1,6m w centralnej części terenu do ponad 4,0 m w jego wschodniej części. Są to grunty wilgotne lub małowilgotne o konsystencji twardoplastycznej.

Wyżej wymienione grunty spełniają wymogi dla bezpośredniego posadowienia fundamentów projektowanych budynków. W obszarze nr II nasypy ziemne o różnej miąższości, które mogą występować w sąsiedztwie istniejącej infrastruktury technicznej i istniejących budynków, w aktualnym stopniu zagęszczenia są nieprzydatne do bezpośredniego posadowienia fundamentów projektowanych budynków.

4.3 Gleby.

Przeważająca część obszaru nr I użytkowana jest rolniczo jako pastwiska i łąki koszone. Występujące na badanym terenie gleby, zaliczone są do typów gleb brunatnych właściwych lub wyługowanych, powstałych z pyłów lub glin aluwialnych, starych tarasów aluwialnych - Pradoliny Podkarpackiej.

Zaliczone są one do IIIa – IIIb klasy bonitacyjnej użytków zielonych. Są to gleby o dobrym lub średnim stopniu kultury, zasobne w przyswajalne dla roślin składniki pokarmowe.

Zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych gleby te podlegają ochronie przed zmianą przeznaczenia na inne cele niż rolnicze, jednak ze względu na położenie badanego terenu w administracyjnych granicach miasta, nie jest wymagane uzyskania zgody organów administracji rządowej na zmianę przeznaczenia.

W obrębie obszaru nr II praktycznie nie występują tereny użytkowane rolniczo, a teren w dotąd obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego był przeznaczony pod użytkowanie inne niż rolnicze.

4.4 Kopaliny.

W obszarze nr I nie występują udokumentowane złoża kopalin, tereny ani obszary górnicze.

Obszar nr II położony jest w granicach obszaru i terenu górniczego gazu ziemnego „Przeworsk-2”, utworzonego decyzją Ministra Środowiska DGK-IV.4771.26.2018.BG z dnia 17-04-2019 r., oraz udokumentowanego złoża gazu ziemnego, zatwierdzonego decyzją M.Ś. z 06-07-2016r, znak DGK-IV.4741.19.2015.BG.

Południowa i południowo - zachodnia część obszaru nr II położona jest w granicach udokumentowanego złoża gazu ziemnego, dla którego utworzono powyższy obszar i teren górniczy.

Na terenie tym nie ma czynnych i nieczynnych otworów eksploatacyjnych, nie występują również urządzenia technologiczne związane z wydobyciem gazu ziemnego.

4.5 Krajobraz.

Obszar nr I leży w obrębie Pradoliny Podkarpackiej i przylega do zabudowy produkcyjno-usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej zlokalizowanej wzdłuż ul. Gorliczyńskiej.

Obszar nr II leży w obrębie Pradoliny Podkarpackiej i przylega do zabudowy mieszkaniowej jedno-

rodzinnej o różnym zagęszczeniu, zlokalizowanej wzdłuż ul. Gorliczyńskiej i Mostowej w Przeworsku. Wschodnią granicę badanego teren stanowi torowisko linii krajowej o znaczeniu krajowym.

Oba obszary leżą poza obszarami chronionego krajobrazu. W ich granicach nie występują obiekty kultury materialnej wpisane do rejestru zabytków.

Zgodnie z typologią krajobrazu północna część miasta, w tym obszary objęte opracowaniem znajdują się w rejonie występowania krajobrazu dolin i obniżeń, zalewowych den dolin - akumulacyjne, równin zalewowych w terenach nizinnych i wyżynnych, równin zalewowych w terenach górskich.

4.6 Warunki klimatyczne i topoklimatyczne.

E. Romer w podziale Polski na dzielnice klimatyczne zaliczył badany teren do Regionu Klimatów Podgórskich Nizin i Kotlin. Klimaty tego typu charakteryzują się surową zimą i ciepłym latem.

Opady średnie, roczne są większe niż na terenach nizinnych Polski. W okresie zimy zaznacza się wyraźny wpływ kontynentalizmu.

W obrębie badanego terenu występują korzystne warunki termiczne, powodowane zacisznością wynikającą z położenia w obrębie zwartej zabudowy miasta. Występują tu zjawiska, szczególnie w okresie letnim, podwyższenia temperatury na skutek wypromieniowania ciepła ze zwartej zabudowy i terenów uszczelnionych.

Insolacja stanowi podstawowy czynnik wpływający na warunki topoklimatyczne. Cały badany teren ma podobne, bardzo korzystne warunki usłonecznienia.

Średnia roczna wilgotność względna powietrza w rejonie Przeworska wynosi około 80%. Najwyższe wartości osiąga ona w półroczu zimowym (max. listopadzie i grudniu). „Najsuchszymi" porami roku są późna wiosna i wczesne lato. Najniższe wartości wilgotności względnej występują w maju oraz czerwcu.

Jak wynika z wieloletnich obserwacji Przeworsk otrzymuje średnio około 635 mm opadu.

W ciągu roku największe sumy opadów notuje się latem z maksimum w lipcu, najmniejsze zimą. Na okres wegetacyjny przypada około 65% sumy rocznej.

W rejonie Przeworska dominują wiatry południowo – wschodnie, południowo – zachodnie, zachodnie i północno – zachodnie.

W notowaniach częstotliwości zwraca uwagę niewielki procent cisz, co jest zjawiskiem bardzo korzystnym.

Korzystne warunki solarne, termiczne i wilgotnościowe, brak w sąsiedztwie obszarów i obiektów mogących niekorzystnie wpływać na stan środowiska, decydują o tym, że jest to teren, który można zaliczyć do rejonu o korzystniejszych warunkach topoklimatycznych w mieście.

4.7 **Aktualny stan jakości powietrza.**

Raport o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2017 r. opracowany przez WIOŚ Rzeszów 2018 r. stwierdza, że w rejonie badań, zanieczyszczenia podstawowe, takie jak: dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i pył zawieszony, nie przekraczają dopuszczalnych stężeń i wynosiły odpowiednio:

SO2 – 4 – 6 g/m^3

NO2 – 14 – 16 g/m^3

Pył zawieszony – 16 – 20 g/m^3

Monitoring jakości powietrza pod względem zanieczyszczeń związkami dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, benzenu, pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5, arsenu, niklu, ołowiu, benzo(a)pirenu, prowadzony jest na 11 stacjach pomiarowych przez WIOŚ w Rzeszowie.

Stan zanieczyszczenia powietrza dwutlenkiem siarki utrzymywał się na obszarze całego województwa na niskim poziomie – dotyczy to stężenia średniorocznego. Stężenia jednogodzinne SO^2 nie przekraczały również ustalonej normy. Najwyższe stwierdzone stężenia jednogodzinne SO^2 zanotowano w Nisku 142,2 µg/m^3, co stanowiło 40,6% normy, w Rzeszowie - 89 µg/m^3- 25,4% normy, w Jaśle 88,4 µg/m^3 – 25,3% normy. Zanotowane wartości były niższe niż w 2010 r. Na przeważającym obszarze województwa wartości dwutlenku azotu nie przekraczały dopuszczalnej normy.

Pomiary stopnia zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego benzenu, nie wykazały przekroczeń dopuszczalnej normy rocznej. Najwyższe stężenia średnioroczne benzenu zanotowano w Nisku. Wyniosło ono 2,6 µg/m^3, co stanowi 52% normy.

Wartości benzenu wyraźnie były niższe w miesiącach letnich w porównaniu z miesiącami zimowymi.

Na terenie województwa podkarpackiego od kilku lat obserwowane jest ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza pyłem PM10. Badania zanieczyszczenia powietrza pyłem zawieszonym o średnicy ziaren poniżej 2,5 µm prowadzono w województwie podkarpackim na 6 stanowiska pomiarowych.

Stężenie średnioroczne PM2,5 przekroczyło poziom dopuszczalny oraz poziom dopuszczalny po-

większony o margines tolerancji we wszystkich punktach pomiarowych.

W zakresie metali w pyle PM10 (arsenu, kadmu, niklu, ołowiu) wartości odniesienia zostały dotrzymane na obszarze całego województwa. W ramach podsystemu monitoringu powietrza na terenie woj. podkarpackiego w 2011 roku prowadzone były pomiary w pyle PM10 w zakresie zawartości bezno(a)pirenu. Średnie wartości (średnioroczne) zawierały się w przedziale 4,1 – 5,5 µg/m^3, co stanowiło 410 – 550% wartości docelowej. W okresie letnim stężenia były niższe niż w okresie grzewczym.

Na podstawie całorocznych pomiarów ze stacji monitoringowych wykonana została ocena zanieczyszczeń powietrza w woj. podkarpackim.

Dla oceny zanieczyszczeń obowiązuje podział kraju na strefy. Strefy stanowią aglomeracje powyżej 250 tys. mieszkańców miasta powyżej 100 tys. mieszkańców oraz pozostałe części województw. W woj. podkarpackim wydzielono dwie strefy: strefę miasto Rzeszów i strefę podkarpacką.

Wyniki oceny jakości powietrza w woj. podkarpackim wykazały, że:

- zanieczyszczenia gazowe (dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen i ozon – w kryterium ochrony zdrowia oraz dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i ozon – w kryterium ochrony roślin) posiadały niskie wartości stężeń. Nie stwierdzono przekroczeń obowiązujących dla tych substancji wartości kryterialnych. Pozwoliło to na zakwalifikowanie stref na terenie województwa do klasy A;
- zanieczyszczenie pyłem zawieszonym PM10 sprawiło, że zarówno strefa miasta Rzeszów i strefa podkarpacka zostały zaliczone do klasy C.

Na stopień zanieczyszczenia powietrza istotny wpływ wywierał będzie pył PM2,5.

Zanieczyszczenia powietrza na badanym terenie Przeworska emitowane są głównie przez paleniska i kotłownie domowe.

Gospodarka odpadami komunalnymi na terenie Przeworska oparta jest o selektywną zbiórkę odpadów na warunkach obowiązujących w mieście i gminie Przeworsk.

4.8 Hałas.

Głównymi źródłami hałasu kształtującymi klimat akustyczny są – hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy, lotniczy) oraz hałas przemysłowy.

W sąsiedztwie obszaru nr I głównym źródłem hałasu jest ruch samochodów na ul. Gorliczyńskiej

oraz transport kolejowy. Ruch samochodów na ul. Gorliczyńskiej nie jest obecnie na tyle intensywny, aby powodować uciążliwości dla sąsiadującej zabudowy. Tereny kolei graniczą z obszarem objętym opracowaniem. W granicach obszaru objętego opracowaniem brak jest natomiast obiektów, które oddziaływałyby niekorzystnie na stan środowiska przyrodniczego. Tereny otwarte, na którym leży badany teren sprawiają, że aktualnie poziom hałasu należy ocenić jako bardzo korzystny.

Obszar nr II sąsiaduje z drogą wojewódzką nr 835 o znacznym natężeniu ruchu i torami kolejowymi PKP, które stwarzają okresowo uciążliwości dla sąsiadującej zabudowy. Na badanym terenie i w jego bezpośrednim sąsiedztwie brak jest obiektów budowlanych, które oddziaływałyby niekorzystnie na stan środowiska przyrodniczego.

4.9 Wody powierzchniowe.

Obszar nr I leży w dorzeczu potoku Mirocińskiego, dopływu rzeki Mleczki, do którego nadmiar wód poopadowych doprowadzają cieki okresowe, płynące osiami dolin oraz rowy melioracyjne. Południową granicę terenu opracowania stanowi w/w ciek, którego skanalizowane koryto wkopano 3 – 4 m w poziom doliny. Obszar ten znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Nadmiar wód poopadowych z obszaru nr II spływa do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej. W jego granicach nie ma wód powierzchniowych, w postaci cieków i zbiorników wód powierzchniowych. Obszar ten sąsiaduje natomiast z rzeką Mleczką. Część tego obszaru znajduje się w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią.

Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego, opracowanymi przez KZGW w Warszawie w 2015 r. część obszaru nr II położona jest w zasięgu:

- obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1%);
- niewielki fragment położony jest w granicy obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%).

Zgodnie z przepisami Ramowej Dyrektywy Wodnej (dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej) planowanie gospodarowaniem wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne w chwili obecnej na obszarze Polski wyznaczonych jest 9 obszarów dorzeczy: Wisły, Odry, Dniestru, Dunaju, Banówki, Łaby, Niemna, Pregoły, Świeżej. Dla każdego obszaru dorzecza opracowuje się plan gospodarowa-

nia wodami.

Plany te powinny zostać uwzględnione w dokumentach planistycznych na poziomie krajowym i regionalnym, np. w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw, czy w wojewódzkich planach zagospodarowania przestrzennego.

Aktualnie obowiązujący Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły został przyjęty Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911). Plan gospodarowania wodami stanowi jednolity instrument zarządzania gospodarką wodną na terenie państw Unii Europejskiej. Przedstawia on w myśl art. 114 Prawa wodnego m.in. aktualny stan wód w obrębie obszaru dorzecza, podsumowuje działania niezbędne do osiągnięcia tzw. dobrego stanu wód oraz posłuży jako mechanizm sprawozdawczy do opracowywania raportów dla Komisji Europejskiej.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły określa cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, ustalonych na mocy art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. W pierwszym cyklu planowania gospodarowania wodami w Polsce, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Podział wód na jednolite części wykonany został zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami. Przy identyfikacji części wód uwzględniono przede wszystkim czynniki geograficzne i hydrologiczne. Dla każdej jednolitej części wód dokonano identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych, określono cele środowiskowe i dokonano oceny ich spełnienia. Wydzielone części wód mogą być uznane za sztuczne lub

silnie zmienione, w zależności od stopnia przekształceń na skutek działalności człowieka.

Obszar nr I znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) oznaczonej kodem RW200016226894 Mirociński. Jest to potok nizinny lessowy lub gliniasty stanowiący naturalną część wód w złym stanie. Jest to część wód zagrożona nieosiągnięciem założonych celów środowiskowych. Celem środowiskowym dla tej części wód jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Obszar nr II znajduje się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) oznaczonej kodem PLRW200019226899 „Mleczka od Łopuszki do ujścia z Mleczką Wschodnią od Węgierki". Jest to rzeka nizinna piaszczysto - gliniasta, stanowiąca naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięciem celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

4.10 Wody podziemne.

W obszarze nr I wody podziemne poziomu czwartorzędowego związane są z osadami piaszczysto - żwirowymi, podścielającymi mady i występują w postaci swobodnego zwierciadła wody, na głębokości 1,2 - 3,6m. W okresach wzmożonego zasilania poziom tych wód może występować płycej i dostosowywać się do stanu wody w potoku Mirociński.

W obszarze nr II wody podziemne poziomu czwartorzędowego związane są z osadami piaszczysto - żwirowymi, podścielającymi mady rzeczne i występują w postaci swobodnego zwierciadła wody, na głębokości 3,4 - 3,7m. W okresach wzmożonego zasilania, na wkładkach gruntów mniej przepuszczalnych mogą występować wody śródglinowe w postaci małowydajnych sączeń pojawiających się na różnych głębokościach.

Wody poziomu czwartorzędowego nie mają wpływu na sposób posadowienia projektowanej zabudowy w obu obszarach.

W granicach woj. podkarpackiego zgodnie z podziałem na jednolite części wód podziemnych zlokalizowanych jest siedem jednolitych części wód podziemnych (JCWPd), z których sześć leży w dorzeczu Wisły, jedna w dorzeczu Dniestru. Ocena jakości wód podziemnych prowadzona jest w oparciu o wyniki pomiarów w sieci punktów zgodnej z programem Państwowego monitoringu środowiska. Dla JCWPd dokonuje się oceny stanu chemicznego i ilościowego.

Obszar nr I i nr II położone są w jednolitej części wód podziemnych o kodzie PLGW2000153, dla której stan wód chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celem środowiskowym dla tej części wód podziemnych będzie co najmniej utrzymanie tego stanu. JCWPd znajduje się w wykazie obszarów chronionych z racji przeznaczenia do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę.

Obszar nr I położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów", którego skorygowane granice zostały zatwierdzone decyzją MŚ z dnia 15.12.2011 r. znak DGiKGhg-4731-40/6909/55581/11/MJ.

Obszar nr II położony jest poza granicami GZWP.

Zgodnie z definicją umieszczoną w Ramowej Dyrektywie Wodnej dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry".

Ramowa Dyrektywa Wodna w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w Ramowej Dyrektywie Wodnej),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

4.11 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna.

W granicach tego terenu nie występują siedliska i gatunki roślin chronionych. Nie występują również obiekty w formie pomników przyrody i obszary – w formie użytków ekologicznych i rezerwatów objętych ochroną w myśl ustawy „O ochronie przyrody".

W obszarze opracowania nie stwierdzono siedlisk i gatunków roślin objętych ochroną.

4.12 Struktura przyrodnicza obszaru w tym różnorodność biologiczna, rośliny i zwierzęta.

Roślinnością potencjalną obu obszarów objętych opracowaniem są łęgi i bory.

Obszar nr I znajduje się w terenach otwartych, przylegających do pól. W jego sąsiedztwie przeważają zbiorowiska antropogeniczne, głównie segetalne, związane z uprawami monokulturowymi zbóż i roślin okopowych Stellarietea medieae.

Klasa ta obejmuje różnorodne zbiorowiska segetalne, powstające spontanicznie w obrębie upraw. Do najczęściej spotykanych należą zbiorowiska chwastów roślin okopowych (ziemniaków i buraków) i rzędu Polygono – Chenopodietalia.

Oprócz gatunków uprawnych spotykane są: chwastnica jednostronna, włośnica zielona, komosa biała, komosa wielonasienna, gwiazdnica pospolita, żółtlica orzęsiona, skrzyp polny, włośnica siwa, jasnota różówa, przetacznik lśniący.

W uprawach zbożowych dominuje zespół wyki czteronasiennej Vicietum tetraspermae. Tworzą go głównie: miotła zbożowa, wyka czteronasienna i wyka owłosiona, rdest powojowy, chaber bławatek, perz właściwy, pomiotło kanadyjskie i inne.

Roślinność ruderalna związana jest z drogami, torowiskiem kolejowym, zabudową i świeżymi ugorami i odłogami.

W obszarze nr II naturalne i półnaturalne siedliska zostały na skutek przeobrażeń środowiska zastąpione zbiorowiskami ruderalnymi. Występują również zbiorowiska roślinności ruderalnej związane z terenami zabudowanymi i ulicami.

Oba obszary objęte opracowaniem i ich bezpośrednie sąsiedztwo charakteryzuje się znacznym przekształceniem naturalnej roślinności, tak, że dominująca rolę w krajobrazie terenu odgrywają fitocenozy antropogeniczne, pozostające pod ciągłym i wszechstronnym oddziaływaniem działalności człowieka.

Brak tu siedlisk uznawanych za rzadkie i zagrożone. Nie stwierdzono występowania jednostek syntaksonomicznych i siedlisk objętych ochroną prawną na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9.10.2014 r – w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).

Badane tereny otoczone są zabudową, co wyklucza obecność w tym rejonie większych zwierząt dziko żyjących.

Spotkać tu można jedynie drobne ssaki, głównie gryzonie oraz płazy. Teren stanowi miejsce żerowania ptaków związanych z obszarami zabudowanymi.

Na badanych terenach brak roślinności wysokiej, co ogranicza możliwość gniazdowania ptaków na tym terenie. W trakcie badań terenowych nie stwierdzono udokumentowanych miejsc gniazdowania ptaków i rozrodu dzikożyjących zwierząt chronionych zgodnie z ustawą „O ochronie przyrody" i przepisami szczególnymi.

4.13 Powiązania przyrodnicze obszaru z jego szerszym otoczeniem.

Tereny, które są przedmiotem opracowania stanowią fragment terenów otwartych, pól, zadrzewień.

Obszar nr II przylega do doliny rzeki Mleczki, a obszar nr I do doliny potoku Mirocińskiego.

Badane tereny leżą poza obszarami chronionego krajobrazu i terenami Natura 2000. Nie są one powiązane z systemem przyrodniczo - klimatycznym miasta.

5. Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska.

Badaniami objęto część miasta Przeworska w znacznym stopniu przekształconą przez działalność człowieka. Obszar nr I jest w większości wykorzystywany rolniczo. Część obszaru zajmuje istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i produkcyjna, przez teren biegnie też linia kolejowa.

Obszar nr II jest terenem zabudowanym budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz budynkami usługowymi z siecią dróg wewnętrznych placów manewrowych i postojowych oraz terenami po likwidacji strzelnicy i kulochwytu. Cały teren jest wyposażony w sieć infrastruktury technicznej.

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji dokumentu.

Sporządzenie zmiany studium wynika z konieczności umożliwienia lokalizacji w obszarze nr I zabudowy obiektów produkcyjnych i usługowych, a w obszarze nr II zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej i usługowej, a także zasad jego obsługi w zakresie komunikacji i infrastruk-

tury technicznej.

W przypadku braku realizacji dokumentu zmiany studium w obszarze nr II będzie mogła powstawać zabudowa na podstawie obowiązującego planu miejscowego, z czym nie będą się wiązały żadne niekorzystne zmiany w środowisku.

W przypadku braku realizacji dokumentu w obszarze nr I będzie mogła powstawać zabudowa na podstawie ustaleń obowiązującego planu miejscowego, a dla obszaru, który nie posiada planu na podstawie indywidualnych decyzji o warunkach zabudowy, które dla większej części obszaru objętego opracowaniem zostały już wydane.

Zaprojektowanie, dostosowanego do warunków ekofizjograficznych i własnościowych, układu komunikacyjnego i wykorzystaniu go do usytuowania sieci infrastruktury technicznej obsługującej projektowane tereny zabudowy techniczno-produkcyjnej i usługowej zapewni zminimalizowanie negatywnego wpływu projektowanego zagospodarowania przestrzennego na środowisko naturalne.

7. Dotychczasowe zmiany w środowisku.

Obszar nr I został przekształcony przez człowieka, poprzez:

- rolnicze wykorzystanie terenu jako łąki i pastwiska, kiedyś intensywnie wypasane i koszone, aktualnie tylko w części koszone,
- sąsiedztwa linii kolejowej Przeworsk - Rozwadów, przecinającej teren prostopadle.

Spowodowało to w tym terenie sukcesję zbiorowisk roślinności charakterystycznej dla zbiorowisk odłogów i ugorów.

Obszar nr II został przekształcony przez człowieka w sposób, który polega na:

- zabudowie obiektami kubaturowymi, związanymi z dotychczasowym użytkowaniem;
- wykonaniu ciągów komunikacyjnych i sieci infrastruktury technicznej i zieleni urządzonej.

Spowodowało to:

- zmiany w naturalnym ukształtowaniu terenu polegające głównie na jego nadsypaniu i zniwelowaniu
- zmiany w budowie stropowej warstwy podłoża, przy wykonywaniu wykopów, nasypów, przemieszczaniu gruntów podczas niwelacji, co spowodowało powstanie różnej miąższości nasypów ziemnych, nieskonsolidowanych;
- uszczelnienie powierzchni terenu przez drogi, chodniki, place parkingowe, co zmniejsza

powierzchnię infiltracji wód gruntowych, a zwiększa spływ powierzchniowy

- zmniejszyła się powierzchnia terenów biologicznie czynnych i wyeliminowane zostały naturalne i półnaturalne zbiorowiska roślinności. Na ich miejsce nastąpiła sukcesja zbiorowisk roślinności ruderalnej oraz pojawiły się nasadzenia drzew i krzewów ozdobnych, często obcych gatunkowo, zieleni urządzonej w postaci trawników, w tym zieleni związanej z sąsiedztwem dróg i placów.

Środowisko przyrodnicze omawianych obszarów zostało poddane dość silnej antropopresji. Zmiany w środowisku przyrodniczym będące również wynikiem degradacji antropogenicznej miały największy zasięg w jego części biotycznej. Skutkiem gospodarczej działalności człowieka, rozwoju osadnictwa i infrastruktury technicznej, zajmowania nowych terenów pod budownictwo i uprawy jest emisja zanieczyszczeń do powietrza i gleb, wytwarzanie ścieków i odpadów, zmiana klimatu akustycznego.

Obecny sposób wykorzystania obszarów objętych opracowaniem nie prowadzi jednak do gwałtownych, niekorzystnych zmian w środowisku.

8. Międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe cele ochrony środowiska.

Polska na tle Europy Zachodniej ma jedne z najlepiej zachowanych obszarów przyrodniczo cennych. Prawie 1/5 powierzchni naszego kraju proponowana jest do objęcia ochroną w formie obszarów Natura 2000, które stanowią jedną z najwyższych (obok parków narodowych) form ochrony przyrody służących zachowaniu zagrożonych lub bardzo rzadkich gatunków roślin, zwierząt czy charakterystycznych siedlisk przyrodniczych, mających znaczenie dla ochrony wartości przyrodniczych Europy.

Podstawowym celem ochrony środowiska i ochrony przyrody jest zachowanie różnorodności biologicznej oraz takich biocenoz, których szczególny charakter wynikający ze ściśle określonych warunków siedliskowych jest terytorialnie mocno ograniczony. Polska będąc członkiem Wspólnoty Europejskiej ma obowiązek objęcia ochroną siedlisk, ostoi oraz stanowisk gatunków, których szczególne wymagania co do jakości środowiska sprawiają, że podlegają one zagrożeniom o różnym stopniu nasilenia oraz ograniczeniu areałów występowania. W ciągu ostatnich dziesięcioleci utworzono kilka systemów służących ochronie przyrody zarówno w skali regionalnej, krajowej, jak i międzynarodowej. W latach 90. powstały w Polsce dwie duże koncepcje z zakresu ochrony przyrody: system CORINE biotopes oraz ECONET-PL. Przyjęcie w 1995 r. w Sofii Paneuropejskiej Strategii Różnorodności Biologicznej i Krajobrazowej stworzyło nowe możliwości działania na tym polu. W UE powstały dwie ważne dyrektywy tzw. Dyrektywa Ptasia (1979) oraz Dyrektywa Habitatowa

(siedliskowa) (1992), które zapoczątkowały realizację programu NATURA 2000. Jego celem jest utworzenie spójnej, funkcjonalnej sieci terenów chronionych na obszarze Wspólnoty Europejskiej, określanej mianem europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000.

W obszarze objętym opracowaniem nie występują obszary Natura 2000. Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest Specjalny Obszar Ochrony Starodub w Pełkiniach PLH180050, który jest położony w odległości ok. 2,5 km od obszaru objętego opracowaniem.

Ochrona środowiska w Polsce wynika bezpośrednio z Konstytucji RP, uchwał i rezolucji sejmowych, ustaw i rozporządzeń wykonawczych wydanych na podstawie ustaw. Przepisy prawa stanowione w celu ochrony środowiska, nawiązują do dokumentów określających zasady polityki państwa w dziedzinie przestrzennego zagospodarowania kraju oraz jego ekologii.

Fundamentalne znaczenie w tej kwestii mają:

- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (M.P. z 2012 r. poz. 252),
- Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, Uchwała Sejmu RP z dnia 22 maja 2009 r. (Monitor Polski 2009 Nr 34 poz. 501),
- „Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015–2020" załącznik do Uchwały nr 213 Rady Ministrów z dnia 6 listopada 2015 r.

Nadrzędną zasadą przedstawioną w Polityce ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju. Rozwój zrównoważony jest definiowany jako taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Rozwój zrównoważony oznacza więc taką filozofię rozwoju globalnego, regionalnego i lokalnego, która przeciwstawia się ekspansji opartej wyłącznie o wzrost gospodarczy.

Na szczeblu samorządu gminnego istotnym dokumentem określającym cele i działania w dziedzinie ochrony środowiska jest Program ochrony środowiska na lata 2018–2021 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2022–2025, który został przyjęty uchwałą Nr III/34/18 Rady Miasta Przeworska z dnia 20 grudnia 2018 r.

Program ten realizuje cele polityki ochrony środowiska zgodne z art. 13 ustawy Prawo Ochrony Środowiska na obszarze Gminy do 2025 roku, określa strategię ochrony, racjonalnego wykorzystania zasobów i poprawy standardów jakości środowiska gminy, w tym: cele ekologiczne (długo - i krótkookresowe), kierunki działań strategicznych w zakresie ochrony i poprawy stanu środowiska

oraz racjonalnego wykorzystania jego zasobów, priorytety inwestycyjne i pozainwestycyjne oraz narzędzia i instrumenty realizacyjne.

Projekt analizowanej zmiany studium wnosi następujące ustalenia uwzględniające ochronę środowiska, przyrody, krajobrazu, wartości kulturowych, życia i zdrowia ludzi w kontekście ww. dokumentów:

- zakaz prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej powodującej zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych,
- dopuszczenie stosowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, z zakazem lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru, o mocy większej niż moc mikroinstalacji,
- ustalenia dotyczące maksymalnej wysokości zabudowy (zapobiegające przekroczeniu skali zabudowy w krajobrazie),
- nakaz zachowania standardu przyjętego wskaźnika stosunku terenów biologicznie czynnych do terenów zabudowy oraz intensywności zabudowy.

9. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi.

Analizowane obszary były dotychczas właściwie zagospodarowane, zgodnie z uwarunkowaniami przyrodniczymi.

10. Potencjalne zagrożenia środowiska związane z realizacją zmiany studium.

Analizując zasady zagospodarowania przestrzennego zawarte w ustaleniach projektu zmiany studium można rozważać wystąpienie niekorzystnych oddziaływań na środowisko m.in. z tytułu:

- wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,
- wytwarzania odpadów,
- wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz zanieczyszczeń gleb,
- odprowadzania wód w fazie budowy i likwidacji przedsięwzięcia,
- wykorzystywania zasobów środowiska,

- przekształceń naturalnego ukształtowania terenu,
- emitowania hałasu,

Realizacja ustaleń projektu zmiany studium, może wpłynąć, w zróżnicowany sposób, na poszczególne komponenty środowiska (powietrze, powierzchnię ziemi, glebę, kopaliny, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, zwierzęta i rośliny) i na ich wzajemne powiązania oraz na ekosystemy i krajobraz.

10.1 Zagrożenia dla gleb i powierzchni ziemi.

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i glebę ma charakter bezpośredni, stały i długoterminowy.

Istotnym zagrożeniem jest przekształcenie powierzchni terenu i zmiana jego funkcji. Po wprowadzeniu zabudowy tereny te nigdy nie zostaną przywrócone do użytkowania rolniczego.

10.2 Zagrożenia dla wód podziemnych i powierzchniowych.

Zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych jest następstwem oddziaływań na środowisko o charakterze pośrednim, stałym i długoterminowym.

Głównym zagrożeniem dla wód powierzchniowych i podziemnych jest odprowadzanie do nich niewłaściwie oczyszczonych ścieków oraz ich zanieczyszczenie w wyniku przedostania się substancji niebezpiecznych do gruntu lub bezpośrednio do wód w przypadku awarii lub wypadków drogowych.

Skutkiem zanieczyszczeń wód poprzez nieuporządkowaną gospodarkę ściekową jest powstanie nieodwracalnych zmian we florze i faunie, powstanie skażeń i deficytów wodnych.

Powstawanie dodatkowych miejsc wytwarzania ścieków i odpadów stałych, w rejonach nowych obiektów przeznaczonych na stały lub czasowy pobyt ludzi oraz dla działalności gospodarczej może niekorzystnie wpłynąć na stan sanitarny wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwie prowadzonej gospodarki ściekowej i odpadami.

Negatywne oddziaływania tras komunikacyjnych będą również dotyczyć możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych przez ścieki spływające z pasa drogowego. Ścieki deszczowe z dróg i parkingów mogą zanieczyszczać wody powierzchniowe i podziemne głównie substancjami ropopochodnymi spłukiwanymi z nawierzchni.

10.3 Zagrożenia dla powietrza.

Na terenie miasta głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza są :

- niska emisja (emisja substancji toksycznych pochodzących z procesów spalania paliw takich jak węgiel kamienny, ze znacznym udziałem asortymentów węgla niskiej jakości, m. in. mułów węglowych),
- komunikacyjne źródła zanieczyszczeń (lokalny wzrost poziomu zanieczyszczeń na obszarach przylegających do dróg związany z postępującym wzrostem natężenia ruchu tranzytowego i lokalnego w połączeniu z niewystarczającymi parametrami i złym stanem technicznym dróg)

W terenach objętych opracowaniem głównymi zagrożeniami dla powietrza są spaliny, które powstają w czasie spalania paliw w źródłach ciepła i pojazdach. Podstawowymi zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw są: dwutlenek siarki, tlenek węgla, dwutlenek azotu i pyły. Spalanie węgla wiąże się dodatkowo z powstawaniem sadzy i benzo-α-pirenu. Najmniej zanieczyszczeń powstaje w wyniku spalania gazu ziemnego, a najwięcej przy spalaniu węgla. Najbardziej dokuczliwa dla mieszkańców jest tzw. niska emisja z pieców opalanych węglem, która w niekorzystnych warunkach pogodowych może lokalnie powodować powstanie szkodliwych dla zdrowia stężeń zanieczyszczeń.

W obszarach sąsiadujących z drogami wzrastają stężenia zanieczyszczeń spowodowanych spalaniem paliw samochodowych, w tym dwutlenku azotu, tlenku węgla, węglowodorów alifatycznych i aromatycznych, pyłów, dwutlenku siarki oraz związków ołowiu. Największe stężenia utrzymują się w pobliżu drogi. Oddziaływania te mają charakter stały.

10.4 Zagrożenia dla roślin i zwierząt.

Bezpośrednim zagrożeniem dla każdej biocenozy jest bezpośrednie oddziaływanie człowieka (nadmierna eksploatacja siedlisk, pozbawienie gleby jej naturalnej szaty roślinnej, bezpośrednie sąsiedztwo dróg jezdnych).

Prawidłowe funkcjonowanie systemu przyrodniczego mogłoby zakłócać powstanie barier, które przegradzałyby korytarze ekologiczne i wywoływałyby brak łączności przestrzennej pomiędzy obszarami węzłowymi.

Największe liniowe bariery ekologiczne przecinające korytarze i ciągi ekologiczne oraz zakłócające ich prawidłowe funkcjonowanie stanowią przede wszystkim drogi, linie kolejowe, energetyczne oraz zwarta zabudowa.

Intensywną rozbudowę układu osadniczego mogłyby odczuć najbardziej obszary o wysokich walorach przyrodniczych, wrażliwe na zanieczyszczenia zbiorowiska roślinności łąkowej, znajdujące się w najbliższym sąsiedztwie dróg.

Zagrożenie dla zasobów przyrodniczych gminy dotyczy przede wszystkim cennych przyrodniczo. W rejonie obszarów objętych opracowaniem nie zaobserwowano szczególniejszych zagrożeń zarówno dla flory, jak i fauny poza standardowymi zagrożeniami związanymi z użytkowaniem dróg, niską emisją zanieczyszczeń z gospodarstw domowych itp.

Ubytek powierzchni terenów biologicznie czynnych jest skutkiem oddziaływań na środowisko o charakterze stałym i długoterminowym.

10.5 Zagrożenia dla krajobrazu.

W chwili obecnej brak jest naturalnych zagrożeń dla krajobrazu. Zagrożenia pojawiają się ze strony człowieka na skutek nieprzemyślanej i nieracjonalnej działalności gospodarczej. Antropogeniczne zmiany w krajobrazie, związane przede wszystkim z przeznaczeniem terenu pod różne formy zainwestowania mogą doprowadzić do obniżenia walorów krajobrazowych oraz naruszenia harmonii otoczenia. W odniesieniu do obszaru objętego opracowaniem szczególne zagrożenie może stanowić lokalizacja obiektów stanowiących nowe dominanty przestrzenne i wysokościowe w miejscach eksponowanych widokowo, nieumiejętne kształtowanie przestrzeni i form architektonicznych oraz realizacja obiektów budowlanych o nieestetycznej formie architektonicznej.

Do obniżenia walorów krajobrazowych przyczynia się również degradacja pozostałych komponentów środowiska, zwłaszcza zanieczyszczenie wód i powietrza oraz zubożenie szaty roślinnej.

10.6 Zagrożenia dla klimatu.

Zagrożenia dla lokalnego klimatu są związane wyłącznie z globalnymi tendencjami zmian klimatycznych. Brak lokalnych czynników wpływających w sposób negatywnych na klimat.

10.7 Hałas.

Wzrost poziomu lub powstawanie nowych źródeł hałasu, który jest oddziaływaniem bezpośrednim dotyczy przede wszystkim rejonów występowania działalności produkcyjnej, usługowej, gdzie mogą powstać hałaśliwe obiekty oraz dróg o dużym nasileniu ruchu.

11. Ocena zagrożeń dla środowiska, które mogą powstawać

na terenie objętym projektem zmiany studium oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jej ustaleń.

W zmianie studium wyznaczono nowe zasady zagospodarowania obszarów objętych opracowaniem.

W obszarze nr I wyznaczono obszary:

- P/U – obszar wskazany pod zabudowę obiektów produkcyjnych, składów, baz i magazynów oraz zabudowy usługowej i handlowej - jako główne kierunki zagospodarowania. W obszarze tym dopuszcza się lokalizację dróg publicznych dojazdowych, dróg wewnętrznych, dojazdów, parkingów, ciągów pieszych, towarzyszących przewidywanej funkcji terenu, a także dopuszcza się lokalizację zieleni urządzonej towarzyszącej przewidywanym funkcjom terenu,
- KK 1 - obszar kolei stanowiący teren zamknięty,
- MN - obszar wskazany pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną - jako główny kierunki zagospodarowania. W obszarze tym dopuszcza się zabudowę usługową, handlową lub usługowo-handlową. Dopuszcza się też lokalizację dróg publicznych dojazdowych, dróg wewnętrznych, dojazdów, parkingów, ciągów pieszych, towarzyszących przewidywanej funkcji terenu, a także dopuszcza się lokalizację zieleni urządzonej towarzyszącej przewidywanym funkcjom terenu. Obszar ten obejmuje istniejącą zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.

Dla obszaru nr I wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem obiektów infrastruktury technicznej, komunikacyjnej i łączności publicznej.

W obszarze nr II wyznaczono obszary:

- U - obszar wskazany pod zabudowę usługową i handlową - jako główny kierunek zagospodarowania. Zabudowa usługowa nie może stanowić przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Dopuszcza się także lokalizację dróg publicznych dojazdowych, dróg wewnętrznych, dojazdów, parkingów, ciągów pieszych, towarzyszących przewidywanej funkcji terenu oraz lokalizację zieleni urządzonej towarzyszącej przewidywanym funkcjom terenu;
- MW - obszar wskazany pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną - jako główny kierunek zagospodarowania. W obszarze tym dopuszcza się zabudowę usługową, handlową lub usługowo-handlową. Dopuszcza się też lokalizację dróg publicznych dojazdowych, dróg wewnętrznych, dojazdów, parkingów, ciągów pieszych, towarzyszących przewidywanej funkcji terenu, a także lokalizację zieleni urządzonej towarzyszącej przewidywanym funkcjom terenu,

- MN - obszar wskazany pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną - jako główny kierunki zagospodarowania. W obszarze tym dopuszcza się zabudowę usługową, handlową lub usługowo-handlową. Dopuszcza się też lokalizację dróg publicznych dojazdowych, dróg wewnętrznych, dojazdów, parkingów, ciągów pieszych, towarzyszących przewidywanej funkcji terenu, a także dopuszcza się lokalizację zieleni urządzonej towarzyszącej przewidywanym funkcjom terenu;
- ZP - obszar zieleni urządzonej.

Wskazano położenie części obszaru nr II w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią.

Część obszaru nr I jest objęta obowiązującym planem miejscowym z przeznaczeniem terenu pod usługi, wytwórczość i funkcje magazynowo-składowe. Dla większej części obszaru P/U są wydane decyzje o warunkach zabudowy dla inwestycji związanych z budynkami usługowo-magazynowymi i produkcyjnymi. W obszarze położonym na wschód od linii kolejowej wydano decyzję o warunkach zabudowy dla inwestycji związanej z budową drogi dojazdowej.

Cały obszar nr II jest objęty obowiązującym planem miejscowym zagospodarowania przestrzennego terenu przy ul. Mostowej w Przeworsku uchwalonym przez Radę Miasta Przeworska uchwałą z dnia 13.11.1997r. Nr 243/XXXVII/97 (opublikowany w Dzienniku Urzędowym Województwa Przemyskiego Nr 1 poz. 8 z dnia 06.02.1998r.), zmienionym w części przez Radę Miasta Przeworska uchwałą z dnia 22.04.2010r. Nr XLVII/336/10 (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego z dnia 7.06.2010r. Nr 46 poz. 1017).

Przeznaczenie terenu w planie miejscowym jest następujące:

- 1MNj – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z dopuszczoną lokalizacją zabudowy usługowej z zakresu handlu, gastronomii i rzemiosła, pod warunkiem, że nie będą to inwestycje mogące pogorszyć stan środowiska naturalnego – w projekcie zmiany studium wyznaczono w tym terenie obszar MN,
- 3RO – teren istniejących ogrodów przydomowych, adaptowanych w planie wg dotychczasowego użytkowania – w projekcie zmiany studium wyznaczono w tym terenie obszar U,
- U/P – teren nieuciążliwej zabudowy: usługowej, handlowej, produkcyjnej i magazynowej – w projekcie zmiany studium wyznaczono w tym terenie obszar MW,
- K – istniejąca przepompownia ścieków.

Ustalenia projektu zmiany studium dla obszaru MN stanowią kontynuację dotychczasowego przeznaczenia terenu w obowiązującym planie miejscowym. Ustalenia projektu zmiany studium w obszarze MW stanowią wyłącznie zmianę funkcji użytkowej z terenu przeznaczonego pod nieuciążliwą

zabudowę usługową, handlową, produkcyjną lub magazynową na obszar zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczonymi usługami.

Zgodnie z ustaleniami projektu zmiany studium w obszarze objętym opracowaniem w obszarze U będzie mogła powstać nowa zabudowa usługowa w terenie, który był zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami planu przeznaczony pod uprawy ogrodnicze. Lokalizacja zabudowy w tym terenie stanowić będzie uzupełnienie istniejącego układu osadniczego, w sąsiedztwie nasypu kolejowego, drogi i istniejącej zabudowy.

Dodatkowo z racji wyznaczenia w obszarze MW możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w obszarze objętym opracowaniem wyeliminowano możliwość lokalizacji zabudowy produkcyjnej, dopuszczonej w ustaleniach planu obowiązującego w terenie U/P.

12. Zanieczyszczenie powietrza.

13. Parkingi i drogi.

Wielkość emisji niezorganizowanej ze źródeł motoryzacyjnych zależna jest w głównej mierze od natężenia ruchu, jego struktury oraz czasu emisji.

Obszar nr I będzie obsługiwany przez istniejącą drogę publiczną ul. Gorliczyńską i projektowane drogi wewnętrzne. W granicach wyznaczonych obszarów zabudowy mogą powstać dodatkowe dojazdy dla obsługi lokalizowanej zabudowy.

Przeznaczenie terenów ustalone w zmianie studium wpłynie na wzrost natężenia ruchu na ul. Gorliczyńskiej stanowiącej obsługę komunikacyjną obszaru objętego opracowaniem. Droga ta nie jest obecnie obciążona ruchem i będzie w stanie przenieść dodatkowy ruch. W projekcie zmiany studium w obszarze P/U dopuszczono także zieleń urządzoną, która może przyczyniać się do ograniczenia zanieczyszczeń powietrza.

Obszar nr II będzie obsługiwany przez istniejące drogi publiczne ul. Gorliczyńską, ul. Mostową i drogę wewnętrzną. W granicach wyznaczonych obszarów zabudowy mogą powstać dodatkowe dojazdy dla obsługi lokalizowanej zabudowy.

Kierunki rozwoju określone w zmianie studium mogą wpłynąć na wzrost natężenia ruchu na ul. Gorliczyńskiej stanowiącej obsługę komunikacyjną obszaru objętego opracowaniem. Droga ta nie jest obecnie obciążona bardzo intensywnym ruchem i będzie w stanie przenieść dodatkowy ruch.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany studium stan zanieczyszczenia powietrza nie ulegnie istotnemu pogorszeniu w porównaniu do stanu obecnego.

13.1.1 Działalność usługowa i produkcyjna.

Działalność usługowa i produkcyjna może być związana z powstawaniem różnorodnych zanieczyszczeń i ich emisją do powietrza atmosferycznego.

Ewentualna budowa lokalnych kotłowni wiąże się z powstawaniem zanieczyszczeń. Podstawowymi zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw do celów grzewczych są:

- dwutlenek siarki,
- tlenek węgla,
- dwutlenek azotu
- pyły.

Stężenia tych substancji w powietrzu wykazują zmienność w ciągu roku – rosną w sezonie grzewczym i maleją latem. Wpływ źródeł grzewczych na stan sanitarny powietrza zależny jest przede wszystkim od technicznych parametrów zastosowanych urządzeń grzewczych (sprawność energetyczna, warunki spalania oraz warunki wprowadzania emisji zanieczyszczeń – parametry emitora) oraz zastosowanego rodzaju paliwa.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie zmiany studium może wiązać się z lokalnym zanieczyszczeniem powietrza. Dotyczy to spalin oraz różnorodnych zanieczyszczeń, jakie mogą powstać w wyniku produkcji i świadczenia usług. W przypadku przestrzegania przepisów odrębnych, zmiany te nie spowodują znaczącego wzrostu stężeń zanieczyszczeń zarówno na obszarze objętym opracowaniem, jak i poza nim.

Pogorszenie się standardów powietrza atmosferycznego w wyniku przeznaczenia terenów pod nową zabudowę należy określić jako nieznaczne. Nowe przepisy i standardy z zakresu ochrony środowiska, jak też obecnie stosowane rozwiązania techniczne w zakresie systemów energetycznych i zmniejszająca się energochłonność budynków mają wymierne skutki w zakresie sukcesywnego ograniczania negatywnego wpływu inwestycji na jakość powietrza atmosferycznego, wynikającego z niskiej emisji.

W efekcie można się spodziewać utrzymania sumarycznego zapotrzebowania na energię i związanej z tym emisji zanieczyszczeń do atmosfery, w wyniku równoważenia wzrostu zapotrzebowania na energię w wyniku zabudowy nowych terenów inwestycyjnych, poprzez termomodernizację istniejącej zabudowy i modernizację istniejących instalacji.

Ustalenia zmiany studium dopuszczają stosowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, przy czym zakazuje się lokalizacji urządzeń

wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru, o mocy większej niż moc mikroinstalacji.

Zgodnie z uchwałą nr LII/869/18 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 kwietnia 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa podkarpackiego wprowadzone zostały ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Uchwała ta określa m.in. rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na obszarze określonym w tej uchwale.

Biorąc pod uwagę ww. ograniczenia można stwierdzić, że w wyniku realizacji ustaleń zmiany studium nie nastąpi wzrost ilości powstających zanieczyszczeń.

13.1.2 Wnioski.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie zmiany studium nie spowoduje znaczącego wzrostu stężeń zanieczyszczeń zarówno na obszarze objętym opracowaniem, jak i poza nim.

13.2 Wprowadzanie ścieków do wód i ziemi, wytwarzanie odpadów, zanieczyszczenie gleby lub ziemi.

Realizacja ustaleń zmiany studium wywierać będzie wpływ na środowisko wodne przede wszystkim w zakresie:

- lokalnych zmian stosunków wodnych – zmniejszenia retencji gruntowej na skutek wprowadzenia zabudowy i utwardzonych nawierzchni z jednoczesnym wzrostem ilości wód odprowadzanych kanalizacją oraz obniżenia zwierciadła wód gruntowych na skutek prowadzenia koniecznych prac ziemnych i budowlanych,
- możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku wprowadzonych potencjalnych źródeł zanieczyszczeń.

W wyniku zabudowy większej niż do tej pory części obszaru objętego opracowaniem oraz rozbudowy sieci wodociągowych i kanalizacyjnych wzrasta poziom drenażu, jak również dochodzi do uszczelnienia powierzchni, które powoduje zmniejszenie infiltracji i retencji gruntowej oraz zasilania wód podziemnych w stosunku do stanu obecnego.

Obecnie trudno jest jednak określić, jak intensywne będzie docelowe zagospodarowanie i ile po-

wierzchni zostanie uszczelnione, trudno jest więc prognozować skalę oddziaływań.

Wprowadzone do projektu zmiany studium zapisy takie jak obowiązek zachowania określonej wielkości powierzchni biologicznie czynnej, pozwoli na zachowanie lokalnej retencji oraz ciągłości korytarzy ekologicznych.

Tereny te pełnić będą funkcję ochronną (filtr biologiczny) jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

Ustalenia studium, które na etapie sporządzania zmiany studium nie były zmieniane wprowadzają jednoznaczne regulacje w zakresie gospodarki ściekowej. Studium ustala objęcie wszystkich terenów zabudowy w mieście sukcesywnie rozbudowywaną siecią zbiorczej kanalizacji z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni. Do ustaleń studium wprowadzono zakaz prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej powodującej zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych.

Do zapisów studium dodano nowe ustalenia dotyczące obszaru nr I (w obszarach P/U, KK 1, MN), a także obszaru nr II (w obszarach U, MW, MN, ZP) - w terenie nie objętym zbiorczym systemem kanalizacji sanitarnej dopuszcza się:

- odprowadzanie ścieków do szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe,
- odprowadzanie ścieków do indywidualnej oczyszczalni ścieków, przy czym zakazuje się odprowadzania ścieków do ziemi.

Do ustaleń zmiany studium dla obszaru P/U wprowadzono ustalenie dotyczące zapewnienia ujmowania wód opadowych i roztopowych z powierzchni terenu o trwałej nawierzchni w szczelne systemy kanalizacyjne zamknięte lub w systemy otwarte wraz z odprowadzeniem do odbiornika ścieków spełniających wymagane standardy czystości.

Ww. ustalenia przyczynią się do uregulowania gospodarki wodno – ściekowej na analizowanym obszarze, poprzez ograniczenie zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych oraz podskórnych przez ścieki.

W przypadku terenów, na których prowadzona będzie działalność produkcyjna i usługowa, odprowadzanie wód deszczowych zależne będzie od specyfiki przedsięwzięcia i natężenia koniecznej obsługi komunikacyjnej.

Ścieki wprowadzane do wód lub ziemi muszą spełniać wymagania określone przepisami ustawy Prawo wodne, w tym Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowa-

dzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311). Obiekty budowlane oraz instalacje, których użytkowanie jest związane z wprowadzaniem ścieków do wód lub do ziemi muszą odpowiadać wymogom, o których mowa w art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska.

Przeznaczenie terenu pod zabudowę usługową i produkcyjną wiąże się z powstawaniem odpadów, powstających w wyniku prowadzenia działalności gospodarczej. Nie wyklucza się również powstawania odpadów niebezpiecznych, związanych z prowadzoną działalnością. Firmy, które będą wytwarzać odpady niebezpieczne i inne niż niebezpieczne w znacznych ilościach, określonych w ustawie o odpadach, zobowiązane są do uzyskania stosownych pozwoleń właściwych organów administracji. Unieszkodliwienie odpadów niebezpiecznych, winno odbywać się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zgodnie z nowym systemem gospodarki odpadami komunalnymi nastąpi wzrost ilości odpadów poddawanych procesom odzysku lub unieszkodliwiania. Proces ten przyczyni się znacząco do ograniczenia zagrożeń dla środowiska.

Zastosowanie w pierwszej kolejności systemu selektywnej zbiórki odpadów ”u źródła” oraz odzysku, a następnie unieszkodliwianie odpadów, przyczyni się w znacznym stopniu do ograniczenia ujemnych skutków realizacji ustaleń zmiany studium na środowisko.

Można założyć, że przyjęty w mieście system zbierania, gromadzenia, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów spowoduje zauważalną poprawę ekologicznych warunków życia jego mieszkańców i wpłynie korzystnie na stan środowiska.

Rozwiązaniami mającymi na celu ochronę gleb i wód przed zanieczyszczeniem jest np. selektywne magazynowanie odpadów w sposób zabezpieczający środowisko przed zanieczyszczaniem tj. np. w przystosowanych do tego celu kontenerach z zamykanymi otworami wrzutowymi lub w sposób zabezpieczający przed pyleniem, rozwiewaniem lub w inny sposób zabezpieczający środowisko przed zanieczyszczeniem, szczególnie w przypadku odpadów niebezpiecznych.

Biorąc pod uwagę zaproponowane w projekcie zmiany studium zapisy, przy zachowaniu wymagań zawartych w przepisach odrębnych, nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla środowiska wodno-gruntowego w wyniku realizacji jego ustaleń.

13.3 Zagrożenie powodziowe.

Część obszaru nr II, w tym obszar MN, ZP oraz część terenów MW, U znajdują się w oznaczonych na rysunku zmiany studium granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią. Dla obszaru

szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony przed powodzią, w tym także zakaz gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

W obszarze szczególnego zagrożenia powodzią ustalenia projektu zmiany studium ustalają możliwość lokalizacji zabudowy. Dopuszczenie lokalizacji zabudowy w tym obszarze jest związane z faktem, że zagrożenie powodziowe ze strony rzeki Mleczki na terenie miasta Przeworska zostało zminimalizowane w wyniku zrealizowanych inwestycji mających na celu poprawę bezpieczeństwa przeciwpowodziowego. Na terenie miejscowości Siedleczki w gm. Kańczuga oraz Manasterza w gm. Jawornik Polski został zrealizowany suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Kańczuga". Jego zadaniem jest zatrzymanie nadmiaru wód z Mleczki. Zbiornik ten został zrealizowany jako inwestycja samorządu Województwa Podkarpackiego. Zbiornik ten ma ponad 62 ha powierzchni, i w razie powodzi będzie mógł pomieścić 3 mln m^3 wody.

13.4 Ochrona powierzchni ziemi.

Zbadanie geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi nastąpi na etapie sporządzania projektu budowlanego.

W obszarze opracowaniem nie występują obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, stąd warunków ochrony w tym zakresie nie wprowadzono do projektu zmiany studium.

13.5 Hałas i wibracje.

W chwili obecnej w obszarze nr I brak źródła hałasu, który oddziaływałyby niekorzystnie na stan środowiska przyrodniczego. Zgodnie z ustaleniami zmiany studium teren P/U jest terenem zabudowy obiektów produkcyjnych, składów, baz i magazynów oraz zabudowy usługowej i handlowej. Projekt zmiany studium umożliwiając lokalizację zabudowy techniczno-produkcyjnej i usługowej wraz z niezbędną komunikacją wprowadza zmiany, które mogą wpłynąć na wzrost emisji hałasu.

W obszarze nr II terenami chronionymi przed hałasem są obszaru zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN i zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej MW.

Projekt zmiany studium umożliwiając lokalizację funkcji usługowej wraz z niezbędną komunikacją wprowadza zmiany, które mogą wpłynąć na wzrost emisji hałasu. Porównując jednak ustalenia przedmiotowej zmiany studium z jego obowiązującymi ustaleniami można jednak stwierdzić, że przedmiotowa zmiana studium wyznacza większą powierzchnię terenów objętych ochroną przed hałasem niż terenów, których zagospodarowanie może wpłynąć na wzrost emisji hałasu.

Dodatkowo należy podkreślić fakt, że projekt zmiany studium wyklucza możliwość lokalizacji funkcji produkcyjnych, która mogłyby stanowić uciążliwość dla wyznaczonych terenów zabudowy, a która jest dopuszczona w ustaleniach obowiązującego planu. Istotne jest również to, że obszar zabudowy usługowej U został wyznaczony w obszarze sąsiadującym z terenem kolei, gdzie ze względu na uciążliwość akustyczną nie byłoby wskazane wyznaczanie terenów chronionych przed hałasem.

Ewentualna uciążliwość związana z emisją hałasu przez usługową i produkcyjną działalność może być ograniczona lub wyeliminowana przez:

- realizację nasadzeń zielenią izolacyjną,
- stosowanie urządzeń o niskim poziomie emisji hałasu,
- odpowiednie usytuowanie urządzeń uciążliwych akustycznie w możliwie jak największej odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej.

Przy zastosowaniu ww. sposobów ograniczenia lub eliminacji uciążliwości hałasu związanego z działalnością usługową i produkcyjną, mając przy tym na uwadze prognozowane nieznaczne pogorszenie się standardów powietrza atmosferycznego w wyniku przeznaczenia terenów pod nową zabudowę można prognozować, że w wyniku realizacji ustaleń zmiany studium nie pojawi się możliwość wystąpienia oddziaływań skumulowanych w zakresie hałasu i zanieczyszczeń.

13.6 Emitowanie pól elektromagnetycznych.

Źródła promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego mogą być naturalne lub antropogeniczne. Naturalne środowisko elektromagnetyczne jest skutkiem procesów zachodzących na Ziemi (wyładowania elektromagnetyczne w atmosferze ziemskiej) lub na Słońcu (promieniowanie elektromagnetyczne Słońca), a także w kosmosie (promieniowanie kosmiczne). Sztuczne środowisko elektromagnetyczne składa się z pól wytwarzanych celowo lub jako produkt uboczny wynikający ze stosowania niektórych urządzeń. Sztuczne źródła promieniowania wysokiej częstotliwości stosowane są m.in. w telekomunikacji, radiolokacji, lecznictwie, diagnostyce i wytwarzają źródła lokalne o wartościach znacznie przewyższających tło naturalne. Najpowszechniej występującymi instalacjami będącymi źródłami pól elektromagnetycznych, które mogą mieć istotny wpływ na środowisko są instalacje radiokomunikacyjne, takie jak stacje bazowe telefonii komórkowej oraz stacje radiowe i telewizyjne.

Realizacja ustaleń zmiany studium może być źródłem promieniowania elektromagnetycznego, uwarunkowanego dalszym rozwojem infrastruktury technicznej w zakresie napowietrznych linii i urządzeń elektroenergetycznych oraz dopuszczalną lokalizacją urządzeń radiokomunikacyjnych, w tym

stacji bazowych telefonii komórkowej.

Ustawa Prawo ochrony środowiska zawiera podstawowe regulacje prawne, dotyczące ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Zgodnie z art. 121 tej ustawy ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska przez:

- utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej wartości dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach;
- zmniejszanie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do wartości dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Projektant i użytkownik urządzeń wytwarzających pola elektromagnetyczne ma obowiązek stosowania technicznych i organizacyjnych środków eliminujących zagrożenia środowiska i zdrowia ludzi. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448), określa dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludzi. Są one zależne od częstotliwości i rodzaju pracy źródeł. Przez tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową rozumie się tereny, dla których taką funkcję przewidziano w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z ustaleniami zmiany studium w obszarze nr I znajduje się istniejąca zabudowa mieszkaniowa (obszar MN), a w obszarze nr II będzie możliwa realizacja zabudowy mieszkaniowej (obszar MN, MW). W pozostałych obszarach będą powstawały miejsca dostępne dla ludzi.

W obszarze objętym opracowaniem będą mogły powstawać instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne. W zależności od rodzaju przedsięwzięcia określonego rozporządzeniem z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) na etapie lokalizacji oraz budowy tego rodzaju obiektów inwestor jest lub może być zobowiązany przez odpowiedni organ ochrony środowiska do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Oddanie do użytkowania stacji bazowej wymaga uzyskania pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych do środowiska, na podstawie przeprowadzonych wstępnych pomiarów wielkości emisji z instalacji. Poziom pól elektromagnetycznych nie może przekraczać wartości dopuszczalnych określonych w obowiązujących przepisach szczególnych, przy czym inne poziomy pól elektromagnetycznych obowiązują dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, a inne dla pozostałych terenów - jak dla miejsc dostępnych dla ludzi.

W obszarach objętych opracowaniem występują napowietrzne linie średniego napięcia. W obszarze

położonym w sąsiedztwie tych linii obowiązuje przestrzeganie ograniczeń w zagospodarowaniu terenu związanych z wymaganiami eksploatacyjnymi sieci energetycznej, które są określone w Polskich Normach i przepisach odrębnych.

Mając na względzie wyżej wymienione ustalenia można przewidywać, że promieniowanie elektromagnetyczne pochodzące od sieci i urządzeń nie będzie w istotny sposób oddziaływać na środowisko naturalne oraz zdrowie ludzi.

13.7 Ryzyko wystąpienia poważnej awarii.

Ustawa Prawo ochrony środowiska definiuje pojęcie poważnej awarii – rozumie się przez to zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałą w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub zagrożenia środowiska albo prowadzące do powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. określa rodzaje i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138).

W obszarze nr I objętym opracowaniem ustalono możliwość lokalizacji obiektów produkcyjnych, ale wprowadzono też zakaz lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Z uwagi na powyższe ograniczenia ewentualnym zagrożeniem dla środowiska mogą być przede wszystkim wypadki komunikacyjne i awarie pojazdów przewożących tranzytem materiały niebezpieczne.

13.8 Przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu, zmiany w krajobrazie, przekształcenia środowiska kulturowego i klimatu.

Pierwotny krajobraz omawianych terenów został w dużej mierze przekształcony wskutek działalności rolniczej i osadniczej człowieka. W obszarze objętym opracowaniem występuje już zabudowa, teren też znajduje się w sąsiedztwie obszarów przekształconych antropogenicznie takich jak drogi, tereny zabudowy, teren kolei.

Realizacja zagospodarowania zgodnego z ustaleniami zmiany studium w obszarach MN stanowi kontynuację dotychczasowego użytkowania terenu, a w obszarze nr II stanowi także kontynuację dotychczasowego przeznaczenia terenu w obowiązującym planie miejscowym. Realizacja zagospo-

darowania zgodnego z ustaleniami zmiany studium w obszarze MW stanowi wyłącznie zmianę funkcji użytkowej z terenu przeznaczonego pod nieuciążliwą zabudowę usługową, handlową, produkcyjną lub magazynową na obszar zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczonymi usługami. Projekt przedmiotowej zmiany studium zakłada większą wysokość zabudowy, lecz zwiększa też limit minimalnej powierzchni biologicznie czynnej z 10% na 25%. Zabudowa w tym terenie nie będzie więc w tym terenie stanowić dominanty wysokościowej ani krajobrazowej, z uwagi na sąsiedztwo nasypu kolejowego.

Zgodnie z ustaleniami projektu zmiany studium w obszarze objętym opracowaniem w obszarze U będzie mogła powstać nowa zabudowa usługowa w terenie, który był zgodnie z dotychczasowymi ustaleniami planu przeznaczony pod uprawy ogrodnicze. Lokalizacja zabudowy w tym terenie stanowić będzie uzupełnienie istniejącego układu osadniczego, w sąsiedztwie nasypu kolejowego, drogi i istniejącej zabudowy. Dodatkowo z racji wyznaczenia obszaru zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w obszarze objętym opracowaniem wyeliminowano możliwość lokalizacji zabudowy produkcyjnej, co jest korzystniejsze z punktu widzenia potrzeb ochrony środowiska.

Zgodnie z ustaleniami projektu zmiany studium w obszarze P/U będzie mogła powstać nowa zabudowa obiektów produkcyjnych, składów, baz, magazynów i usług na zasadzie uzupełnienia istniejącego układu osadniczego. Wyznaczone w zmianie studium obszary P/U będą obsługiwane przez istniejącą drogę publiczną. Obszary te obecnie zajmują obszar terenów użytkowanych rolniczo, bezpośrednio przyległych do terenów zabudowy.

Wprowadzenie zabudowy na tereny dotychczas niezabudowane ograniczy wielkość powierzchni biologicznie czynnej na skutek jej zabudowania i utwardzenia. W ustaleniach zmiany studium dla obszarów objętych opracowaniem wprowadzono szczegółowe wytyczne w odniesieniu do parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, aby zapewnić właściwe „wkomponowanie" nowych inwestycji w przestrzeń osadniczą. Z uwagi na położenie obszarów projektowanej zabudowy i powiązanie funkcjonalne projektowanych obszarów zabudowy z terenami istniejącego osadnictwa, zabudowa w tych obszarach nie będzie stanowiła zauważalnego i dysharmonizującego elementu w krajobrazie.

Projekt zmiany studium wprowadza szereg ustaleń ograniczających potencjalny niekorzystny wpływ projektowanych obszarów projektowanej zabudowy na środowisko. Wprowadza ustalenia w zakresie zasad odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych, mających na celu ochronę środowiska wodno-gruntowego przed zanieczyszczeniem. Biorąc pod uwagę ustalenia zmiany studium oraz po przeanalizowaniu istotnych cech krajobrazu na analizowanym terenie można wnioskować o braku negatywnego oddziaływania na ten element środowiska przyrodniczego.

Realizacja ustaleń projektu zmiany studium nie wpłynie negatywnie na wartość krajobrazową omawianego terenu oraz nie będzie mieć istotnego wpływu na klimat i środowisko kulturowe.

13.9 Ocena wpływu ustaleń zmiany studium na świat roślin i zwierząt oraz na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych.

Obszary objęty opracowaniem nie zawierają elementów o nadzwyczajnie wysokich walorach przyrodniczych, stanowią je bowiem w dużej mierze fitocenozy pochodzenia antropogenicznego, to jest agrocenozy i tereny zieleni towarzyszące terenom zainwestowanym. Obszary te znajdują się także poza obszarem korytarzy ekologicznych.

Nowe obszary zabudowy stanowią kontynuację i uzupełnienie istniejącego układu osadniczego. Projektowane tereny zabudowy nie spowodują powstania barier ekologicznych, nie ograniczą możliwości migracyjnych zwierząt i nie powodują przerwania ciągłości terenów otwartych.

Obszary przeznaczone pod zainwestowanie są przestrzennie niezbyt zróżnicowane i charakteryzują się znacznym stopniem przekształcenia antropogenicznego, stąd też można stwierdzić, że przyjęty w zmianie studium wzrost powierzchni terenów zabudowy nie będzie wywierał negatywnego wpływu na świat roślin i zwierząt.

Obszary zabudowy wyznaczone w zmianie studium będą obsługiwane przez istniejące drogi publiczne i wewnętrzne. W projekcie zmiany studium przewiduje się także możliwość lokalizacji dojazdów, które będą obsługiwały projektowane tereny zabudowy. Drogi te nie będą stanowiły bariery dla przyrody ożywionej.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany studium nie przewiduje się wystąpienia negatywnego wpływu na florę i faunę terenu. Tereny znajdujące się w obszarze nr II zostaną trwale wyłączone z użytkowania rolniczego.

W obszarze tym nie będzie jednak konieczne wystąpienie o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, ze względu na brak gruntów leśnych oraz fakt, że obszar objęty opracowaniem znajduje się na terenie miasta.

13.10 Ocena potencjalnych skutków transgranicznych.

Realizacja ustaleń zmiany studium nie jest związana ze znaczącymi skutkami transgranicznymi. Nie przewiduje się powstania w tym obszarze źródeł zanieczyszczeń, mogących powodować negatywne oddziaływanie na środowisko poza granicami kraju.

14. Ocena skutków realizacji ustaleń zmiany studium dla istniejących form ochrony przyrody oraz innych obszarów chronionych, w tym oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

W obszarze objętym opracowaniem nie występują obszary Natura 2000. Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest Specjalny Obszar Ochrony Starodub w Pełkiniach PLH180050, który jest położony w odległości ok. 2,5 km od obszaru objętego opracowaniem.

Biorąc pod uwagę odległość jaka dzieli obszar objęty opracowaniem od terenów chronionych oraz brak powiązań przyrodniczych pomiędzy nimi, można stwierdzić, że planowane zagospodarowanie terenu nie będzie oddziaływać znacząco na Obszar Natura 2000.

Oddziaływanie to nie będzie znaczące również z uwagi na nieuciążliwe zagospodarowanie terenu ustalone w studium, a przede wszystkim ustalone zasady odprowadzania ścieków, prowadzenia gospodarki odpadami i inne ustalenia mające na celu ochronę środowiska.

Obszary objęte opracowaniem nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności nie będą:

1) pogarszać stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,

2) wpływać negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,

3) pogarszać integralności obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

15. Ocena określonych w projekcie zmiany studium warunków zagospodarowania terenów, wynikających z potrzeb ochrony środowiska.

Projekt zmiany studium w wystarczający sposób uwzględnia wymagania, wynikające z potrzeb ochrony środowiska. Ustalenia projektu zmiany studium uwzględniają potrzeby środowiska przyrodniczego, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju i zapewniają właściwą ochronę środowiska i zdrowia ludzi, nie ograniczając możliwości rozwojowych gminy.

16. Ocena kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego i innych ustaleń zawartych w projekcie zmiany studium.

16.1 Zgodność projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

Projekt zmiany studium był sporządzany jednocześnie z prognozą jego oddziaływania na środowisko. Obszar objęty opracowaniem posiada aktualne opracowanie ekofizjograficzne, w którym rozpoznano i scharakteryzowano stan i funkcjonowanie środowiska. Na tej podstawie zbadano uwarunkowania, które objęły określenie przydatności terenów dla rozwoju poszczególnych funkcji oraz określenie ograniczeń wynikających z konieczności ochrony zasobów środowiska i wskazanie obszarów, na których ograniczenia te występują. Projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu jest zgodne pod tym względem z opracowaniem ekofizjograficznym.

16.2 Proporcje pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania.

Ocenę proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania należy przeprowadzić w odniesieniu do całego obszaru gminy.

Obszar nr I jest obecnie w dużej części obszarem rolniczym, nie przeznaczonym pod zabudowę. Obszar ten znajduje się natomiast w sąsiedztwie istniejących terenów zabudowy. Zasady zagospodarowania przyjęte w ustaleniach zmiany studium stanowią kontynuację planowanej tendencji zagospodarowania obszarów tej części gminy. Obszar ten znajduje się na terenie miasta i jest predysponowany do lokalizacji funkcji produkcyjno-usługowych z uwagi na położenie w sąsiedztwie istniejącej drogi i linii kolejowej.

Obszar nr II jest obecnie w dużej części obszarem przeznaczonym pod zabudowę. Obszar ten znajduje się także w sąsiedztwie istniejących terenów zabudowy. Nowy obszar zabudowy U wyznaczony w przedmiotowej zmianie studium jest predysponowany do lokalizacji funkcji usługowych z uwagi na położenie w sąsiedztwie istniejącej drogi i linii kolejowej. Zasady zagospodarowania przyjęte w ustaleniach zmiany studium stanowią kontynuację planowanej tendencji zagospodarowania obszarów tej części gminy.

Ze względu na fakt, że na terenie gminy studium wyznacza obszary wyłączone z możliwości lokalizacji zabudowy jako tereny rolnicze i leśne o dużej w skali gminy powierzchni można stwierdzić, że w wyniku realizacji ustaleń zmiany studium nie nastąpi zachwianie właściwych proporcji pomiędzy ilością terenów zabudowy do terenów otwartych, pełniących funkcje przyrodnicze.

17. Uwzględnienie wniosków wynikających z dokumentów powiązanych z projektem zmiany studium.

Najważniejszymi dokumentami powiązanymi z projektem zmiany studium mają dokumenty o zasięgu regionalnym i lokalnym, w tym:

1) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego przyjęty uchwałą nr XL VIII/522/02 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 30 sierpnia 2002 r.,
2) Program Ochrony Środowiska dla Województwa Podkarpackiego na lata 2017-2019 z perspektywą do roku 2023,
3) Plan gospodarki odpadami dla województwa podkarpackiego 2022,
4) Strategia Rozwoju Powiatu Przeworskiego na lata 2014 – 2020.

Najważniejszymi dokumentami z uwagi na ich koncentrację wyłącznie na tematyce oddziaływania na środowisko, zawierają programy związane bezpośrednio z jego ochroną. W Programie Ochrony Środowiska dla Województwa Podkarpackiego określono cele i kierunki ochrony środowiska do 2019 r. takie jak m.in.:

- Minimalizacja skutków ekstremalnych zjawisk naturalnych oraz zwiększenie zasobów dyspozycyjnych wody dla województwa podkarpackiego
- Osiągniecie dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych oraz zaspokojenie ilościowego i jakościowego zapotrzebowania na wodę przeznaczoną do celów bytowo- gospodarczych oraz rekreacyjnoturystycznych
- Poprawa i utrzymanie wymaganej prawem jakości powietrza, w tym dążenie do osiągnięcia poziomu celu długoterminowego dla ozonu i krajowego celu redukcji narażenia do roku 2020 oraz przeciwdziałanie zmianom klimatu poprzez sukcesywną redukcję emisji gazów cieplarnianych
- Poprawa klimatu akustycznego
- Zmniejszenie masy odpadów składowanych na składowiskach oraz zwiększenie udziału przygotowania do ponownego użycia i recyklingu surowców wtórnych i odzysku energii z odpadów
- Zachowanie, ochrona i przywracanie różnorodności biologicznej i krajobrazowej, ochrona zasobów leśnych oraz rozwój trwałej, zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej
- Zapewnienie bezpieczeństwa chemicznego i ekologicznego mieszkańcom województwa podkarpackiego, w tym zmniejszanie ryzyka wystąpienia poważnych awarii oraz ograniczenie ich

skutków

- Ochrona i racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi oraz remediacja, rekultywacja i rewitalizacja terenów zdegradowanych
- Ochrona i zrównoważone wykorzystanie zasobów geologicznych oraz ograniczanie presji na środowisko związanej z eksploatacją i prowadzeniem prac poszukiwawczych
- Ochrona ludności i środowiska przed ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym.

Projekt zmiany studium jest spójny z innymi planami obowiązującymi dla sąsiednich obszarów i programem ochrony środowiska.

Ustalenia zmiany studium uwzględniają cele ochrony środowiska określone w dokumentach ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym. Realizacja ustaleń zmiany studium nie będzie wywierać negatywnego wpływu na jednolite wody powierzchniowe i podziemne.

18. Przewidywane metody analizy realizacji ustaleń zmiany studium.

W celu kontroli skutków zmian w zagospodarowaniu przestrzennym terenu niezbędne jest prowadzenie systemu monitoringu. Monitoring ten powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w zmianie studium, jak również potencjalnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Realizacja postanowień dokumentu jakim jest zmiana studium wymaga jeszcze opracowania planu miejscowego zgodnego z jego ustaleniami i następuje na skutek wykonania projektu budowlanego, stanowiącego podstawę wydania pozwolenia na budowę. Metody i częstotliwości przeprowadzenia analizy realizacji postanowień dokumentu mogą odbywać się wyłącznie w powiązaniu z realizacją zamierzenia inwestycyjnego (w całości lub etapami). Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodny ze studium jest aktem prawa miejscowego, na podstawie którego następuje realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów.

Zgodnie z art. 25 ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, wpływ ustaleń studium i planów na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian kontrolowany będzie w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane będą corocznie w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, ale

źródłami danych w tym zakresie mogą też być: Wojewódzka Baza Danych (prowadzona przez Marszałka Województwa), źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Monitoring w zakresie przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ładu przestrzennego, warunków kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz ochrony i kształtowania środowiska powinien zawierać kontrolę takich elementów jak m.in.:

- stan wyposażenia obszaru w kluczowe dla jakości środowiska elementy infrastruktury – sieć wodociągowa, sieci kanalizacji sanitarnej, deszczowej, wielkość rezerw na podstawowych urządzeniach i obiektach inżynierii,
- monitoring udziału powierzchni biologicznie czynnej - zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej w granicach danego terenu i działki – na podstawie dokumentacji technicznej.

Okresowe przeglądy zainwestowania terenów i realizacji ustaleń zmiany studium powinny być przeprowadzane przez organy administracji samorządowej.

Monitoring skutków realizacji ustaleń zmiany studium winien być dokonywany zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w ramach oceny zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym oraz dokonywania oceny aktualności studium.

Oceny te winny być dokonywane przez Burmistrza Miasta Przeworska, co najmniej raz w czasie kadencji Rady Miejskiej (nie rzadziej niż raz na 4 lata). Wyniki tych ocen winny być przedstawione Radzie Miejskiej. Określona ustawowo procedura pozwoli przeanalizować i ocenić środowiskowe skutki realizacji ustaleń zmiany studium.

19. Propozycje działań minimalizujących i zapobiegających w odniesieniu do przedstawionych w prognozie potencjalnych zagrożeń środowiska związanych z realizacją ustaleń zmiany studium.

Prace nad prognozą oddziaływania na środowisko były prowadzone równolegle z pracami nad projektem zmiany studium. Wstępna identyfikacja walorów środowiskowych, rozpoznanie potencjalnych problemów środowiskowych w konfrontacji z założeniami koncepcyjnymi projektu zmiany studium pozwoliły na określenie ogólnych zaleceń mających na celu zapobieganie i ograniczenie po-

tencjalnych, negatywnych oddziaływań na środowisko. Zalecenia te zostały uwzględnione już w trakcie prac nad projektem zmiany studium.
W projekcie zmiany studium, który jest przedmiotem niniejszej prognozy uwzględniono większość zgłoszonych na wcześniejszym etapie postulatów. Wdrożenie tych postulatów nastąpiło w formie bezpośredniej zmiany funkcji poszczególnych terenów lub poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów w tekście projektu zmiany studium.

W prognozie oddziaływania na środowisko nie wskazano więc rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska, które mogą wynikać z realizacji ustaleń zmiany studium, gdyż zastosowane rozwiązania były na bieżąco konsultowane.

Wszystkie rozwiązania zapobiegające lub ograniczające potencjalne negatywne oddziaływania na środowisko zostały przedstawione w rozdziale 13 i omówione w poszczególnych podrozdziałach, które odnoszą się do ocen w ramach poszczególnych kryteriów.
Biorąc pod uwagę zaproponowane w projekcie zmiany studium zapisy, przy zachowaniu wymagań zawartych w przepisach odrębnych, nie przewiduje się możliwości wystąpienia istotnych zagrożeń dla środowiska w wyniku realizacji jej ustaleń.

20. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie zmiany studium.

W trakcie opracowywania niniejszego dokumentu rozważane były rozwiązania alternatywne do zawartych w projekcie zmiany studium. Wśród rozwiązań alternatywnych rozważano różne warianty parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu takie jak wielkość udziału powierzchni biologicznie czynnych, wysokość i intensywność zabudowy oraz różne warianty obsługi komunikacyjnej. Przyjęte wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu są wynikiem analiz mających na celu wkomponowanie nowych obiektów w otoczenie i krajobraz. Jako rozwiązanie wariantowe rozważano też wprowadzenie zakazu lokalizacji zabudowy w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią.

Kierunki zagospodarowania poszczególnych terenów określone w ustaleniach projektu zmiany studium są optymalne z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych oraz funkcjonalno-przestrzennych.

OŚWIADCZENIE *

Małgorzata Łapeta Gliwice, 15.01.2020 r.

Oświadczam, jako autor dokumentu prognozy oddziaływania na środowisko pn.:

„Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany nr 1/2018 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Przeworska”

że ukończyłam jednolite studia magisterskie, a także posiadam co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko oraz byłam co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko.

Jednocześnie jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

……

podpis oświadczającego

*Oświadczenie opracowane na podstawie art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 ze zm.).